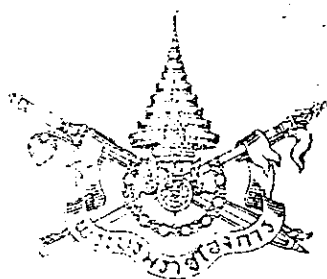

ตอนที่ ๗๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ธันวาคม ๒๔๘๑

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลคำคิ้ว
อำเภอตะกั่วป่า และตำบลเหมาะ อำเภอกะปง

จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะองคมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

อดงกภู

ธานินวิวัฒน์

มานวราชเสวี

อัครเดชจารัต

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๗๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ ตำบลคำตัว อำเภอตะกั่วป่า และตำบลเหมาะ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

พระมหากษัตริย์อัครยศอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดิน รกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๔ จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดิน ในท้องที่ตำบลคำตัว อำเภอตะกั่วป่า และตำบลเหมาะ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นเจ้าหน้าที่ผู้อำนวยการในการหวงห้ามที่ดินตามพระราชกฤษฎีกานี้

ตอนที่ ๗๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๑

มาตรา ๕ ให้หวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าในท้องที่ตำบล
คำต้าว อำเภอตะกั่วป่า และตำบลเหมาะ อำเภอกะปง
จังหวัดพังงา ภายในแนวเขตที่ดินตามแผนที่ท้ายพระราช
กฤษฎีกานี้ ไว้เพื่อประโยชน์ในราชการแห่งกรมป่าไม้

ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าหักร้าง ปลูกสร้าง หรือจัดทำด้วย
ประการใด ๆ ในที่ดินนั้น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

